

πυροβολισμόν, ήκουσθη και ο κρότος του κουμπιού, πού έπεσεν εις τώ πάτωμα. Ο διευθυντής έσηκώθη. — Άρκει! είπε μειδιών δέν χρειά ζεται άλλο δείγμα.

Το έβλεπε τώρα, ότι ειμπορώ να εργα- σθώ εις έν από τα κα- ταστήματά σας; τόν ή- ρώτησεν ή μίς Μπριδζ. — Ναι, απέκρίθη ο κύριος Περές. Θα προ- οθέσωμεν ένα ν ο ύ- μ ε ρ ο, τώ όποιον θα παρουσιάξη στή σκηνή τώ ίδιο γύμνασμα πού επέτυχε κ' έδώ χωρίς καμμιά προετοιμασία. Θα κάμη μεγάλη έν- τύπως.

«Στο διάβολο! Μυθοψο τώ πούρό μου!...» (Σελ. 397 στ. α')

— Ωλ ρά έτ! έ- κάμεν ήσύχως ή Άμε- ρικανίς, φυλάττουσα τώ καπνίζον πιστόλι της. Δέν μένει πλέον παρά να συζητήσωμεν τούς όρους.

— Είς τας διαταγάς σας, κυρία.

Και ταύτα λέγων, ο κ. Διευθυντής, πρωτόματος τώρα, έδειξεν εις τήν Άμερικανίδα ένα καθίσμα άπεναντί του.

Και δ «Μπόυ» χρησιμοποείται.

Οί γραμματεΐς έξηλθον διά να καθη- συχάσουν τόν κόσμον, πού είχε αναστα- τωθώ με τούς πυροβολισμούς, και ή συ- ζήτησις ήρχισε.

Η μίς Μπριδζ έπρόβαλε πολλές ά- ξιώσεις. Άλλ' ο διευθυντής, επιθυμώννά μη χάση αυτό τώ νούμερο, τώ όποιον έκρινε πολύ επικερδές τας έδέχθη ό- λας. Έν τώ με- ταξύ, ο Ραούλ, άπεφάσισε να μιμηθώ τώ πα- ράδειγμα τής κυρίας του και να δώση και αυ- τός δείγμα

«Ο κ. Περές άνεγνω- ρισεν τόν έκπτόν του...» (Σελ. 398 στ. α')

Τώ θέμα ήτο έξοχον και με όλίγες διαστικές μολυβίές, ο μικρός καλλιτέ- χνης κατόρθωσε να ποδώση πιστότατα τήν έκπληξιν τού κ. Διευθυντού πρό τού ά- προσδοκώτου έκείνου πυροβολισμού. Και όταν έτελείωσεν ή συζήτησις, άπέσπασε

να μάς δείξη τήν τέχνην του. Μπράβο! Δέν εινε καθόλου άσχημη αυτή ή κα- ρικατούρα, κ' έγινε πολύ γρήγορά!... Έπωφεληθεΐσα τότε, ή μίς Μπριδζ είπε: — Κύριε Περές, θα μου δίδετε κα- θώς συμφωνήσαμε, διακόσια πιάστρα τή βραδυά; αλλά θα πληρώνετε χωριστά τώ μικρό μου μ. π. ο. ύ., πού θα εργάζεται μαζί μου.

— Πόσα; — Δέκα πιάστρα τή βραδυά. Θα κά- νη και σκίτσα από τή σκηνή... γε- λιογραφίες τών θεατών.

— Πολύ καλά, μίς Μπριδζ, είμε- θα συμφωνοί. ώρι- σμένως με κάνετε όπως θέλετε. Άλλ' αγαπώ τούς τολ- μηρούς ανθρώπους, όταν μάλιστα έχουν αξία.

Και ο κ. Διευ- θυντής διάταξε τόν γραμματέα του να συντάξη τώ συμβό- λιον άμέσως. Άλ- λά έστάθη αδύνα- τον να τώ γράψουν με τήν μηχανή, διότι τώ γράμμα μα Α είχε πατ ή από τήν σφαίραν τώσον δυνατά, ώστε δέν έκινείτο πλέον... Τό άντέγραψαν λοιπόν με τώ χέρι και ή μίς Μπριδζ, αφού τώ έδιάβασε με προσο- χήν, υπέγραψεν άδιαστακτως.

Τώ υπέγραψε, κατέπιν και ο Ραούλ. Άλλ' αυτός χωρίς να τώ διαβάση, και με χέρι πού έτρεμεν όλίγον...

Η υπόθεσις έτελείωσε. Η μίς Μπριδζ και ο Ραούλ είχαν έκμισθωθώ, ή μία με διακόσια πιάστρα, και ο άλλος με δέκα τήν ημέραν.

Φαντασθήτε τήν χα- ράν τού Ραούλ! Ητο πλούσιος. Και τί ώ- ραίαν ζωήν πού θα έκαμνε τώρα! Και πό- σον «κόσμον» θα έ- ब्लεπε!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. ΝΕΑ ΖΩΗ. Από επιτυχίας εις επιτυχίαν.

Παρήλθεν έτος και πλέον, άπό τού ή μίς Μπριδζ και ο Ραούλ υπέγραψαν τώ συμβό- λιον με τόν κ. Περές. Ο Ικανός Ιμπρεσα- ριος δέν είχεν άπατηθώ

προμαντεύσας έκτακτον επιτυχίαν διά τώ νέον έκείνο ν ο ύ μ ε ρ ο, τώ όποιον άλλως τε είχε παρουσιάξη κατά πολύ πρωτότυπον τρόπον. Διότι τήν πρώτην φοράν, ή μίς Μπριδζ επανέλαβεν εις τώ θέατρον τήν ίδίαν σκηνήν, ή όποία είχε παιχθώ άρχικώς εις τώ γραφείον της οδου Φλωρίνα. Τίποτε δέν παρελείθη: ούτε τώ κόψιμο τού πούρου εις δύο, ούτε ή σημειώσις τών πρωτεύουσών επί τού χάρτου, ούτε ο χειρισμός τής γραφομη- χανής με πιστολιές. Και τώ ν ο ύ μ ε ρ ο αυτό είχε τήν μεγαλητέραν επιτυχίαν πρώτα-πρωταίως τώ Καζίνο τού Βουένος Άυρες, όπου ή μίς Μπριδζ ειργάσθη πολ- λές εβδομάδας. Κατόπιν ήρχισαν τά ταξείδια.

Εννοείται, ότι εις τήν μικράν έκεί- νην παντομίμαν επαιξε τώ μέρος του και ο Ραούλ, έκτιθέμενος με τήν μεγαλη- τέραν εμπιστοσύνην εις τώ πύρ τής κυ- ρίας του, ή όποία πότε τού έξηλwane τώ κουμπί, και πότε τού έτρουπυσε τώ έπίσκεπτήριον πού έκρατούσεν εις τώ χέ- ρι του.

Τά πορτραίτα και αι γελοιογραφία πού έκαιμαν επί σκηνης, διαρκούσης τής παραστάσεως, είχαν έπίσης επιτυχι- αν και εις όλας τας πόλεις πού έπε- σκέφθησαν, πολλές έγινε λόγος διά τήν ωραίαν έκείνην και δεινήν σκοπεύτριαν καθώς και διά τόν μικρόν καλλιτέχνην πού τήν συνώδευε.

Περιήλθον ούτω τας κυριώτερας πό- λεις τής Δημοκρατίας, έκτός μιάς; τής Μενδόζας. Η μίς Μπριδζ, εις τά συμ- βόλαιά της με τούς Ιμπρεσαριούς, έ- φρόντιζε πάντοτε να τήν εξαίρη λέγουσα ότι προσωπικοί λόγοι δέν τή επέτρεπον να εμφανισθώ εις έκείνην τήν πόλιν.

Τούς λόγους αυτούς τούς γνωρίζομεν...

Η καλλιτεχνική αυτή ζωή ήρσεν υπερβολικά εις τόν Ραούλ. Είς διάστημα ενός έτους είχε διασχίτη όλην τήν Άρ- γεντινήν και είχεν υπάγη άκόμη εις τήν Χιλήν και τήν Ούρουγουάην. Και πάντοτε μαζί με τήν μίς Μπριδζ, και τόν σέρ Ράλο, ο όποιος ήναγκασθη έπιτέλους να υποκύψη εις τήν τρέλαν, όπως τήν έλεγε, τής αδελφής του.

Με τά ταξείδια αυτά, ο μικρός μας φύλος έμορφώθη, ο νοός του ώρίμασε και πολλά πράγματα έμαθε. Με φρόνησιν ανωτέραν τής ήλικίας του, έφρόντιζε παντού να πληροφορηται περί τών πρό- όντων, τών εργασιών, τών πλουτοφόρων πηγών και τών άξιοπεριέργων τής χώρας. Έκτός τούτου, επειδή έκέρδιζε πολλά χρήματα, κατέθετε τας οικονο- μίας του, κατα συμβουλήν τής μίς Μπριδζ, εις μίαν Τράπεζαν.

Μίαν ημέραν, παρευρεθείς τυχαίως εις μίαν δημοπρασίαν γαιών, πράγμα σύνθηες εις τήν Άργεντινήν, ήγήρασεν έκατόν έκτάρια, υπό τής κοιλάδος τού Ρίο-Νέγρο, πλησίον τής Μπάγια— Μπλάνκα.

Ησθάνθη τήν μεγαλητέραν χαράν, όταν ο συμβολαιογράφος τώ έδειξε τούς τίτλους αυτής τής ιδιοκτησίας, γραμ- μένους εις τόνονά του, υπό τήν κηδεμο- νίαν τού Σέρ Ράλο. Τώρα ήτο και ιδιο- κτήτης! Είχεν έκατόν έκτάρια γής αυτός, ο μικρός πτωχός μετανάστης της Άργεντινης, και τήν περιουσίαν αυ- τήν τήν έγρασεωτόσεν εις τήν έρ- γασίαν του, εις τήν τάξιν του, εις τήν οικονομίαν του, — αλλά και εις τήν προστασίαν τής θελκτικής μίς Μπριδζ.

Πόσον τήν αγαπούσε διά τούτο, πόσον τήν εθαύμαζε, πόσον τήν έσέβετο! Έκύτταζε πάντοτε να προλαβάνη και τας μικροτέρας τής επιθυμίας, και κάθε φοράν πού ή Άμερικανίς έφθανεν εις τώ δωμάτιόν της—δωματίον πάντοτε ξενοδοχείου, — εύρισκεν επάνω εις τώ τραπέζι μίαν ωραίαν άνοθοδέσμην, διά νήν όποιαν είχε φροντίση ο μικρός άφω- σιωμένος της βοηθός.

Ο Ραούλ επισημαίνεται τας γυλις του Μήνες και μήνες επέρασαν ούτω, και πολύ γρήγορα διά τόν Ραούλ, διότι ήτο τελείως ευτυχής.

Ένα μόνον πούγμα επιθυμούσε: να διαρκέση ή ωραία αυτή ζωή του όση τώ δυνατόν περισσότερο. Άλλά ένα μικρόν περιστατικόν, ή άσήμαντον κατά τώ φα- νόμονον, επήλθεν να τήν διακόψη.

Τήν 15 Άπριλίου 19** ή μίς Μπριδζ και ο Ραούλ επρόκειτο να εμφανισθώ διά πρώτην φοράν εις τήν Μπάγια- Μπλάνκα, όπου τοίς είχαν έξαστραλήσιν σειράν παραστάσεων εις τώ θέατρον «Πο- λυθέαμα».

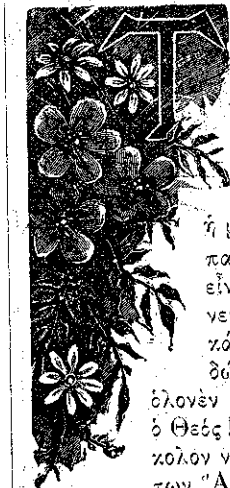
Η πόλις αυτή άνεπτύχθη εις διά-

στημα μόλις είκοσιν έτών. Τώ 1894, όταν ο πρόεδρος τής Δημοκρατίας Πένα, πατήρ τού σημερινού προέδρου, έπεσκέσθη τήν Μπάγια-Μπλάνκα, τώ παρέθεσαν γεύμα, τού όποιου τά μόνα φαγητά ήσαν κεφάλι γουρουνόπουλου και πατσάς. Πρό συμπλήρωσιν όμως τού ίσχνού αυτού με νύ, έφειγουράριζαν εις τώ τραπέζι: φρούτα κέρινα και κοτόπουλα από καρτόνι, όπως εις τώ θέατρον.

(Έπεται συνέχεια).

ΑΘΗΝΑΊΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Αγαπητοί μου,

ΩΡΑ, με τήν μα- γάλην κ' αίματη- ραν αυτήν αναστά- τωσιν τού πανευρω- παϊκού πολέμου, εί- με πού εφαρμίζεται ή παροιμία «χάνει ή μάνα τώ παιδι και τώ παιδι τήν μάνα». Δέν εινε, βλέπετε, μόνον οι νεκροί και τραυματίαι κάθε στρατού, από τούς δώδεκα πού εύρισκονται όλονεν αντιμέτωποι (και έχει ο Θεός!) Δι' αυτούς εινε εύ- κόλον να μάθουν οι συγγενείς των. Άμα περάση πολύς και- ρος χωρίς να λάβου γράμμα τών και ανησυχήσουν, θάποταθών εις τώ Υπουρ- γείον, εις τώ Διαμαρχειον, ή κάποιον ειδικόν γραφείον τού τόπου των, και από εκεί θα πληροφορηθών, ότι ο συγ- γενής των έτάξη μετά τιμών εις τώ τάδε μέρος ή ότι εύρίσκεται εις τώ δεινύ- νοσοκομείον. Άλλ' εινε και οι αιχμά- λωτοι. Αυτούς τούς παίρνει ο έχθρός και τούς μεταφέρει εις τώ «έσωτερικόν» Εύρίσκηται εις ξένην χώραν, έχθρι- κήν, αποκλεισμένοι, άγνοούμενοι, χα- μένοι καθαυτοί. Ζούν; τούς εσκότωσαν; απέθαναν από τας κακουχίας ή από τας πληγάς των, άν συνελήφθησαν πληγω- μένοι; και άν ζούν, πού περνούσιν τίας ημέρας τής αιχμαλωσίας των, εις πόλιν πόλιν, εις ποίον φρούριον, εις ποίαν φυλακήν... Καμμιά είδησις δέν ειμπο- ρεί να φθάση μέχρι τών αγωνιώντων συγγενών. Μεταξύ τών έμπολέμων κρατών, άπ' ευθείας, δέν υπάρχει ούτε τηλεγραφική ούτε ταχυδρομική συγ- κοινωνία. Η έπίσημος καταργείται ή δέ ιδιωτική παρουσιάζει τώσους κινδύνους ώστε άν κατορθώναται κάποιο-κάπου, έκτάκτως, εινε ως εκ θαύματος.

Ναι! αλλά υπάρχουν άκόμη, ευτυχώς, και μερικά Κράτη σιδέτερα. Και αυτά

ειμπορούν να επικοινωνούν άπ' ευθείας με τά έμπόλεμα. Και τά έμπόλεμα πάλιν, μεταξύ των, ειμπορούν να επι- κοινωνούν έμμέσως διά τών ουδέτερον. Άπό αυτό επωφελούνται τώρα οι δυ- συχείς συγγενείς τών χαμένων, τών άγνοούμενων στρατιωτών, διά να ζητούν περί αυτών πληροφορίας. Ούτω, εις όλα τά ουδέτερα Κράτη, ιδρύθησαν ειδικοί ύπηρεσίαι, «γραφεία πληροφοριών αι- χμαλώτων». Καί έν τοιούτον λειτουργεί και εις τας Αθήνας, διά τώ όποιον αξίζει να σας όμιλήσω σήμερα. Εινε τώσω φιλανθρωπικόν, τώσω ευεργετικόν, τώσω συγκινητικόν! Είς τώ φρικτόν σκο- τάδι τού πολέμου, μία άκτίς παρηγο- ρίας...

Συνεστήθη διά πρωτοβουλίας τής Α. Μ. τής Βασιλίσσης, άποτελεί παράρ- τημα τού Έρυθρού Σταυρού και εινε έγ- κατεστημένον εις τώ Υπουργείον τής Συγ- κοινωνίας. Λαμβάνει καθημερινώς χι- λιάδας επιστολών από όλα τά έμπόλεμα Κράτη, επιστολών γεμάτων αγωνίαν, επιστολών πού περιμένουν μίαν απάν- τησιν σ' άν και τί... Άλλ' επειδή ή τακτική ύπηρεσία δέν ήτο δυνατόν να διεκπεραιώνη τήν τερασίαν αυτήν άλ- ληλογραφίαν, προσήλθον βοηθοί αύθι- ρμητοι σαράντα περίπου κυρίαί και δε- σποινίδες, από τας καλλιτέρας τών Αθηνών. [Και τώ μικρόν αυτό στρά- τευμα τών άμισθων γραμματέων έμοι- ράσθη τήν εργασίαν, ή όποία έκτελείται τώρα γρήγορα και τακτικά.

Η εργασία συνίσταται κυρίως εις τώ εξής: Άμα λάβη τώ γραφείον επιστο- λήν από κανένα συγγενή, ζητούντα πλη- ροφορίας περί άπολεσθέντος στρατιώ- του, γράφει προς τόν Έρυθρόν Σταυρόν τού Κράτους, όπου κρατείται αιχμά- λωτος, ή υποτίθεται ότι ήχηλωτίσθη ο ανάξητος γνηστος. Συγγενώς άπαντά προς τόν συγγενή, ότι ελήφθη ή επιστο- λή του κ' εληγήθησαν πληροφορίαί και όταν τέλος φθάνουν αι πληροφορίαί αυταί από τόν ξένον Έρυθρόν Σταυρόν, ανακοινούνται πάλιν προς τόν αίτούντα. Άλλά διά να λάβετε ιδέαν περί πού πλήθος αυτών τών επιστολών, άρκει να σας είπω, ότι μόνον από τήν Βιέννην, τώ Γραφείον τών Αθηνών έλαβεν ως τώρα 10,000 επιστολάς Αυστριακών και Γερμανών συγγενών, απευθυνομένας προς αιχμαλώτους κρατούμενους εις τήν Ρωσσίαν. Και τας έστειλεν όλας. Φαντασθήτε τώρα τί λαμβάνει από όλα τάλλα Κράτη! Άλλ' αι κυρίαί τού Γραφείου δέν φοβούνται τήν εργασία. Καί όλην τήν ημέραν, με παραδειγμα- τικήν ταχύτητα και τάξιν, καταγγίονται ναπαντούν, να πληροφορούν, να παρη- γορούν, να νακουρίζου. Τί μάλλον πού εινε τώ καλόν πού κάμουν!...

Σας άσπάζομαι. ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'. (Συνέχεια).

Ήσυχως, ως άνθρωπος που τα έσκέφθη όλα, ο Μωρίς Ζελλάρ έβγαλεν από την τσέπη του ένα κλειδί π α σ π α ρ τ ο υ, το όποιο τον έφερε στον θάλαμη-pόλο του Χόλκερ, και άνοιξε την θύραν της χαμπίνας.

— Καλά μαντάτα! άνήγγειλε φαιδρώς. Ο Μαν Βέιρρ είνε αιχμάλωτος μας.

— Σας παρακαλώ, φθάνει! άνεκραξεν ο Αμερικανός, θυμωμένος. Δεν άντρέπεσθε να μάς περιπαίζεταί σε τέτοιες ώρες;

— Έχετε δικιο, υπέλαβεν ο Μωρίς, δέν σας είπα τίποτε ακόμη και μ' έλαμβάνεται ως σύντροφο του προέδρου των Ανικίτων. Λάθος, κύριε. Ουδέποτε υπήρξα συνένοχός του. Απεναντίας έκαμα ό,τι ήμπορούσα διά να σας έλευθε-

δέν του έμενεν άλλο, παρά να τραπεή είνε φυγόν. Διάταξε λοιπόν να καμεί τι πλοίον μεταβολή και να τρέξη όλота-χώρς προς τάς άκτάς της Ισπανίας.

Έλογάριαζε, ότι σε λίγες ώρες, αυτός και η συμμορία του, θά ήταν έκτός κινδύνου. Έγώ όμως έσκέφθηκα τότε να μετριάσω λιγάκι την ταχύτητα της φυγάλας. Δεν ήτο άλλως τε δύσκολον. Έβρισξα ένα στρογγυλό παξιμάδι από βίδα 'ς έναν από τους κυλίνδρους της μηχανής. Ο κύλινδρος έσπασε και ο «Καρχαρίας» έσταμάτησε.

— Άλλ' ό κακοδωτος μπορούσε να καταλάβη ότι το κάνατε σεις και να σας σκοτώση! άνεκραξε φρίττουσα η κυρία Χόλκερ.

— Πραγματικώς, άπεπειράθη, εξηκολούθησεν ήσυχως ο Μωρίς Ζελλάρ. Το περίμενα μάλιστα και χάρις 'ς αυτό κατάφερα να τον κλειδώσω. Ήμουν τόσο βέβαιος ότι, μετά την έκρηξη της μηχανής, θάνέβαινε στην χαμπίνα του

— Ω, έκαμεν ο Μωρίς είνε το καινούργιο μου επάγγελμα, αυτό συμβαίνει συχνά. Δεν είνε ή πρώτη φορά άρχισα να το συνειθίζω.

— Μά τι είσθε σεις ;
— Ντέτεκτιβί! άπεκρίθη ο φίλος μας. Με συγχωρείτε, άλήθεια, που δέν έσυστήθηκα ακόμη. Ήμουν λιγάκι σαστισμένος. Μωρίς Ζελλάρ, είνε τάς διατάγας σας.

— Μωρίς Ζελλάρ; άνεκραξεν ο κ. Χόλκερ 'μ' αυτό είνε τόνομα του νέου, τον όποιο τον ζητεί ο μαρκήσιος Δερνύ!

— Πώς; γινωρίζετε τον μαρκήσιον; έκαμεν έκπληκτος ο Μωρίς, αυτό δέν θά το εφανταζόμενοι...Μάλιστα, έγώ είμαι. Ο καίμενος ο κ. Δερνύ θά είνε πολύ άνήσυχος που δέν έλαβε ειδήσεις μου από την ήμερα που τον άφησα. Το πρώτό μου τηλεγράφημα, μόλις θγούμε, θά είνε γι' αυτόν.

— Μπορείτε να του τηλεγραφήσετε και άπ' έδώ, έπρότεινεν ο κ. Χόλκερ.

κρίθη ό ντετεκτιβ. Τώρα που έμειναν χωρίς παραγγό, δέν θά τοκμήσουν να κάμουν ή παραμμίρη. Άλλώς τε το πλήρωμα είνε δικό μας. Έβρισσε νακούσουν ότι ειδοποιήθη ή Αστυνομία, για να γυρίσουν πάλι όλοι οι ναύται, που σας είχαν εγκαταλείψη. Γι' αυτό οι δυστυχισμένοι; τους έθαζαν το πιστέλι στον κρέταφο... Άς είνε όμως, δέν θά ήθελα για όλο τον κόσμο, να διατρέψουν τον παραμμίρη κίνδυνον, η κυρία Χόλκερ και α' δεσποινίδες. Γι' αυτό πηγαίνω πρώτα να βεβαιωθώ μόνος μου...

Ταύτα λέγων, ο Μωρίς Ζελλάρ άνεβη γρήγορα την κλίμακα και έφθασεν είνε το κατάντρομα, καθ' η' στιγμήν τέσσαρα μέλη της συμμορίας, που είχαν ήδη καταλάβη μίαν βάρκαν, ήτοιμίζοντο να το σκάσουν α χωρίς ταμπούρα και τρομπέτες' έπως λέγουν οι Γάλλοι... ή «αλά Γαλλικά» όπως λέγομεν ήμεεις. Ο νεαρός ντετεκτιβ είδεν άμέτως την αίτιαν της έστρουμένης αυτής φυγής:

ένα μάλλον άτιμύλοιο διακρίνεται καθαρά είνε τον όρίζοντα, έρχόμενον καθ' ευθείαν προς την σταματισμένην θαλαμην.

Οι Ανίκητοι νικημένοι, μαντεύοντες ότι το σημερ έκαίνο άνηκεν είνε την αστυνομίαν του λιμένος της Χάδρης, έκριναν, ότι το φρονιμώτερον που είχαν να κάμουν, ήτο να εγκαταλείψουν το ταχύτερον τον «Καρχαρίας». Προπάντων διότι δέν ήξευραν τί απέγεινεν ο αρχηγός των και, χωρίς ακόμη να το εκφράζουν, τον υπαπεύοντο ότι τους έπρόδωσε, διά να μη μοιρασθί μαζί των την λείαν.

Ο Μωρίς Ζελλάρ έσυλλογίσθη, ότι ήτο καλλίτερον να τους άφήτη να φύγουν άνενόχλητοι. Και κρυφείς όπισω από τα κάγκελα της κλίμακος, παρηκολούθησε με μεγάλην ευχαρίστηση την επιδίβασιν και την αναχώρησιν των τεσσάρων ληστών.

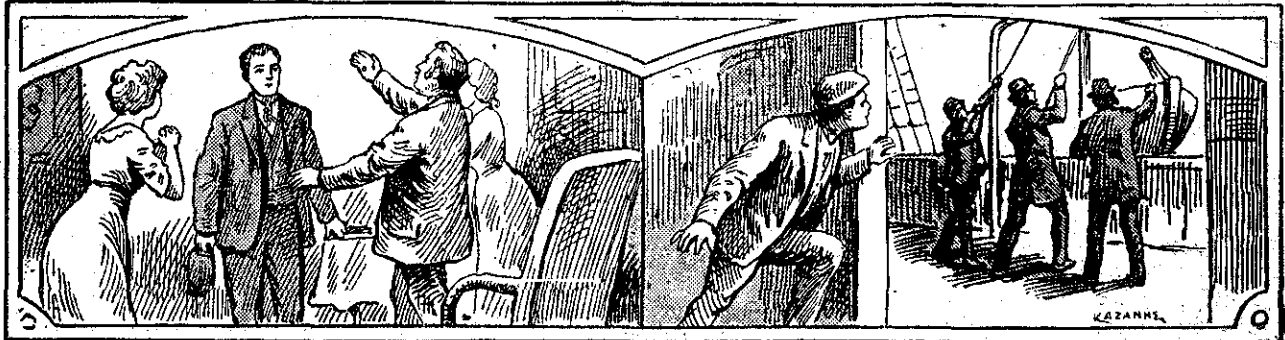
Οι απομείναντες τους έμνήθησαν κ' έβρισαν είνε την θάλασσαν δευτέραν

βάρκαν. Μετ' όλίγον τα δύο πλοίαρία άπεμακρόνησαν με δυνατόν καιπλησίαν κ' έχάθησαν μακράν, ένώ έπληθύνεν όλοεν κ' έμεγάλωνεν η έπιβλητική σιλουέττα του γαλλικού πλοίου, του όποιου διακρίνεται τώρα και το όνομα «Όρφεύς», γραμμένον με λευκά γράμματα επί του φαιού σκάφους.

(Έπειτα συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΜΥΛΟΣ

Στα νεατά σου, δταν άλεθαν ούτοι. Η κοιθάρι ή ακούρασσα φρεά σου. Και τάδες τόσο κόσμον όλόγου σου, Του κόσμου ήσον τότε το παράρι. Κι άλλος να φέρη κι άλλος για να πάρη Αισθη ή ούτοι έχοιαν, — για στοχάσου Μί ποση όρη ήρωίαν τα φρωά σου Φρεά, σ' αλθένουν ούτοι η και κοιθάρι! Μά τώρα που οι μολοπέδες σου έοπάουν Μαζι με τα φρεά σου, κάθε χρόνο Αίγους διαβάτες βλέπει, — σε ξεχάσαν! Κι — όμή! — μιιά Καθαρή Δευτέρα μόνο Σε θυμούνται, για νάδουν να χαλάσουν Τα κουλουμα. Οι καιροί ό, πώς αλλάσουν! (Χαλίδα) J. X. ΧΕΛΜΗΣ

ρώσω, και θά προσθέσω μάλιστα, ότι ως τώρα επέτυχα αρκετά.

— Δηλαδή;
— Δηλαδή, όχι μόνον ο Μαν Βέιρρ είνε αιχμάλωτός μας, αλλά και η αστυνομία της Χάδρης ειδοποιήθη, ώστε αυτή την στιγμήν...

— Αλήθεια; διέκοψεν ο Αμερικανός, μη τολμών ακόμη να πιστώση. Και πως την ειδοποιήσατε;

— Διά του άσυρμάτου, άπεκρίθη ο νεαρός ντετεκτιβ. Υπαγόρευσα έγώ το τηλεγράφημα και ο τηλεγραφετής σας το έστειλε. Αυτόν πρέπει να εύχαριστήτε, διότι η άποστολή δέν ήτο άκίνδυνος...

— Άλλά γιατί στάθηκε άξαρνα η θαλαμηγός; ήρώτησε πάλιν ο Χόλκερ. Πρò ενός ακόμη τετάρτου, πηγαίναμε μ' όλην τη δύναμιν του άτμού και διαμιάς στόπ! ούτε βήμα!

— Μά και 'ς αυτό, έγώ πταίω λιγάκι, άπεκρίθη μειδιών ο Μωρίς. Την ώραν, ξέρετε, που υπαγόρευσα το τηλεγράφημά μου, έκαμα την άνοησία να φίσω την θύρα της χαμπίνας ανοικτή. Ο Μαν Βέιρρ ήλθε έξαρνα και το άκουσε σχεδόν όλο. Άλλ' ήταν άργά.

τηλεγράφου για να με σκοτώση, ώστε κρύφθηκα εκ των πρότέρων. Και άμα τον είδα να μπαίνη, έτρεξα στην πάρτα, την έκλεισα, έβαλα το σύρτη, το λουκέτο κ' έτελείωσα! Δεν σας φέρνω λοιπόν μιιά καλή ειδήσι;

Ο κύριος Χόλκερ, η γυναίκα του και τα δύο του κορίτσια, δέν ήξευραν πως να εκδηλώσουν τον θαυμασμό των διά το θάρρος και την ψυχραιμίαν του νεαρού ντετεκτιβ.

— Είστε ήρωας! άνεκραξεν ο Αμερικανός. Ποτέ δέν θά μπορούσω να σας ξεπληρώσω. Να το ξέρετε από τώρα, ότι η μισή μου περιουσία...

— Ω, σας παρακαλώ, διέκοψεν ο Μωρίς Ζελλάρ, άς μη μιλούμε για χρήματα. Όλ' αυτά δέν τάκανα μόνο για να έλευθερώσω σας. Μάθετε ότι κ' έγώ επίτης ήμουν αιχμάλωτος της συμμορίας των Ανικίτων. Ωστε ελευθερώνων σας ελευθερώνα συγχρόνως και τον εαυτόν μου.

— Είσθε γεναίο παιδί! έψιθύρισεν η κυρία Χόλκερ συγκινημένη. Ο συζυγός μου έγει δικιο, ποτέ δέν θά μπόρρωμε να σας δείξωμε όλη μας την εύγνωμοσύνη. Ήκινδυνεύσατε τη ζωή σας

— Τώρα, άδύνατο! Έχάλασα, δυστυχώς τη μηχανή, μόλις έστειλα τα τηλεγράφημά μου στη Χάδρη, για να μη μπορέση να τη μεταχειρισθί ο Μαν Βέιρρ. Έλπίζω όμως, ότι η βοήθεια δέν θαρνήση να μάς έλθη. Σε δύο ώρες θά είμεθα έλευθεροι.

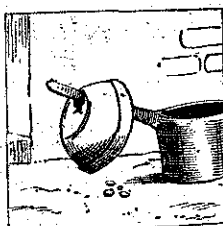
— Έννοώ, έψιθύρισεν ο Αμερικανός τώρα έννοώ καλλίτερα τη λαμπρά διαγωγή σας, κύριε Ζελλάρ. Τας λίγας ώρας που έπεράσαμε μαζί με τον μαρκήσιον Δερνύ, είνε τό Βασιλεικόν Ξενοδοχείον, μου είπε τόσα έπαινετικά για σας, ώστε δέν εκπλήττωμαι και πολύ άν χρεωστώ σε σας την έλευθερία μου.

— Ο μαρκήσιος είνε πολύ καλός για μένα, υπέλαβε μετριοφρόνως ο Μωρίς. Έπειδη προσεπάθησα, — διότι δέν το κατώρθωσα ακόμη, — να του δείξω την άφοσιώσί μου, δέν είνε λόγος να μ' εκθειάζη τόσο πολύ. Ό,τι έκαμνε καθέννας. Άλλά... γιατί δέν άνεθαίνομε στο κατάντρομα;... Άς άνεθούμε... δέν υπάρχει πιιά κίνδυνος.

— Άλλά τα άλλα μέλη της συμμορίας; αί σύντροφοι του Μαν Βέιρρ; ήρώτησεν ο Αμερικανός.
— Δειλοί και άνάνδροι όλοι, άπε-

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

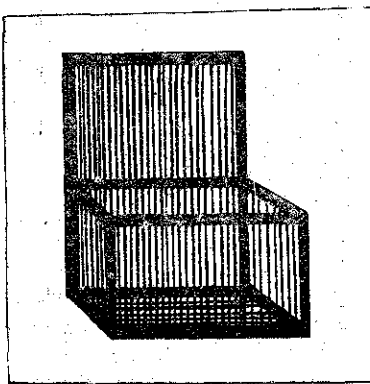
Περίεργον σώσιμον

Είνε τό Παρισί, ένα πήλινο λεκανάκι έπεσεν από τα χέρια της μαγειρίσσης κ' έκτύπησεν είνε το χερούλι μιάς κα τσαρ άλ κς.

Άλλ' άντι να σπάση κομμάτια, έτρυπήθη άπλωδ κ' εκρεμάσθη, έπως τό βλέπετε είνε την άπάναντι εικόνα!

Όπτική άώατη.

Το συρμάτινον αυτό κιβώτιον είνε άνοικτόν εμπρός σας δέν είνε 'τσι; Άλλ' άν το παρατηρήσετε άπέναντι επί δέκα δευτερόλεπτα, θά σας φανή το άνοικτόν ότι το κιβώτιον σας στρέφη τα νάτα, καθώς και το σκέπασμά του.

Άνελαιστον εύρημα.

Ένας Άγγλος ήγώρασεν έχάτωρς, από ένα παλαιόπωλειον του Λονδίνου, ένα παλαιόν φράκον, χρονολογούμενον από το 1830. Φαν-

ταστήτε λοιπόν την έκπληξίν του όταν, μέσα είνε την φόδραν αυτού του φράκου, άνεκάλυφεν, επίτηδειςως κρυμμένα, πολυάριθμα χαρτονομίσματα, άντιπροσωπεύοντα ποσόν εικοσιπέντε χιλιάδων φράγκων!

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α) Παιγνιον

Έστάνη υπό του Ουδέριου Άνέμου

NON	TRON	ΔΡΕ		
ΠΑ	ΡΟ	Α	ΟΝ	ΠΑ
ΣΚΑ	ΝΗ	ΠΤΥ		

Να συνερμολογηθουν αι συλλαβαι αυτές, ώστε ναποτελεσθουν τα όνόματα τεσσάρων γεωργικών εργαλείων.

δ.) Μαρκή Dikών άνευ εικόνας.

Έστάνη υπό Μιάς Τρελλούλας

— Μαρία! τρώδ ακόμη; Έλα λοιπόν και περιμέναί τόσην ώρα να σ' έξτάση.

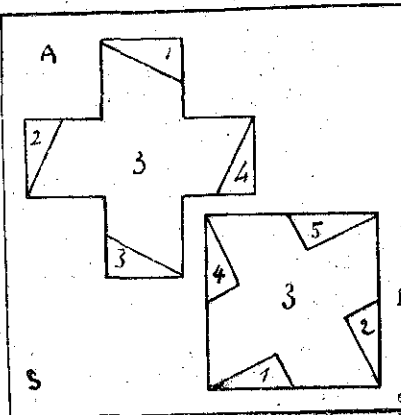
— Ποιός;
— Αυτός που σου είπα!

γ) Διά τους Γαλλομαδείς

Έστάνη υπό του Δοξιδόμενου Ρήνου

Je suis la tête d' un zero ;
Presque la fin du nombre treize je suis en zinc et l' on me pese,
je ne tiens pas dans un kilo.
Eh ! bien, ne m' avez-vous pas [trouvé !
Cherchez ! je suis au bout de [votre nez.

Άύσεις του 48ου βόλλου

α.) Ίσού πως θά κοπούν και πως θα προσαρμοσθουν τα τέσσαρα τρίγωνα, ώστε να σχηματισθί από τον σταυρόν το τετράγωνον.—β.) Θύρα, παράθυρον δωμάτιον, μαγειρείον, αυλή.—γ.) Κάθε άνθρωπος έχει ης (λια, μάτια, δόντια, πόδια, χέρια—γ.). δ.) éclair.

Ίδε τὸν ὀδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητοῦ, Κεφ. Β'

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΟΥ

Καθισμένος ἐκεῖ ἐπάνω στὸ χαριτωμένο βουγάκι. Θαυμάζω τὴν ὀραία φύσι. Εἶνε δαιλινο καὶ φυσαῖο ὀλίγο ἀεράκι. Φυσᾷ καὶ χαϊδεύει ἀπαλὰ τὰ δένδρα καὶ τὰ ἀνήθη, ποῦ στολίζουν τὸ βουγάκι μου. Καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ μαγικόν περιβάλλον, μί μόνον σπένφι μ' ἀπασχολεῖ: Πῶς ἦδεν ἀ νὰ ἴξεν αὐτὸ τὸ μέλλον μου!... Πῶς ἦδεν αὐτὸ νὰ μορφοῦμαι νὰ σηκώσω μὴ μόνον ἀκρίτση ἀπὸ τὸ ἀραχνοῦφαιτο ἐκεῖνο σκεπάσμα, ποῦ τὸ σκεπάζει μὲ τὴν προφύλαξι καὶ ποῦ μόνον ὁ χρόνος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ξεσκεπάσῃ λυγρολῆγο, γιὰ νὰ ἰδῶ τί μοὺ κρύβει. Χαρὸς ἢ θλίψις; εὐτυχίης ἢ συμφορᾶς; Ἄν κρύπτη γιὰ μένα εὐτυχίης, τί κρίμα γὰρ μὴ τὸ ξεύρω ἀπὸ τώρα! θὰ ἴημι πάντα ξενόιστος, πάντα χαρούμενος, πάντα γελαστός, καὶ θὰ περιμένα ἀμέριμος κάθε εὐτυχία καὶ χαρά. Ἔλα ὄμως ποῦ μένα μ' ἀρέσουν αἱ ἐκπλήξεις, καὶ εἶνε τόσο ὄμορφα: νὰ ποῦ εἴχαται μία εὐτυχία, μία χαρὰ χωρὶς νὰ τὴν περιμένῃ;!

βγάλω τσιμονοδιὰ ἀπ' τὸ στόμα μου, τράβηξα τὸ κέντρο, τὴ βγάλα κ' ἐξακολούθησα τὴ δουλεία μου... Σὰν τελειώσαμε τὸν τραγητό, καθείσαμε καὶ φάγαμε τὸ μέλι. Σ' ἐμένα ἐκόμισσε φοβερὰ αὐτὸ, γιὰ τὸ φρούσκωσε τὸ χέρι μου σὰν ἀσπί γεμάτο κρεμμύδι. Δὲν θυμώσα ὅμως μὲ τὴ μέλισσα οὕτε τὴν εἶπα κακῆ, γιὰ τὴν ἐκείνη ἐειργάσθη καὶ μούδιωσε τὸ μέλι, ἔτσι καὶ ἐγὼ ἐπρεπε νὰ ἐργασθῶ γιὰ νὰ τὸ φάω.

Προξέλλα
Στὸ φίλο Βάσο ποῦ τὸ βλέμμα του εἶνε ὁ καθρέφτης τῆς ἀγνῆς καὶ ἀδελφικῆς φιλίας.
Μ' ἀρέσουνε τὰ θλιβερὰ τραγοῦδια ποῦ ψάλλον μὲν ἀνάνησι πάλιν, Μὲ σιγανὴ κ' ἐλόγιζον λαλιὰ, Θωπευτικὴ σὰν τ' ἀπαλὰ τὰ τραγοῦδια.
Μ' ἀρέσουνε τοῦ κάμμου τὰ λουλουδιὰ καὶ τὰ μικρὰ τ' ἀθῶα τὰ πουλιὰ, Ποῦ χελίζουν τὴ θεομὴ τοῖς τῆ φωνῆ καὶ ποῦ πετοῦν ἰσηλά μὲ τ' ἀγγελόδια.
Μ' ἀρέσουνε τῆς θάλασσης τὰ κύματα ποῦ ἀροισμένα σπάζουνε στοὺς βράχους. Μ' ἀρέσουνε τὰ πάγερὰ τὰ μνήματα

Ποῦ τόσους πόθους κούβουνε μονάχους. Μ' ἀρέσουν τὰ ἀνοιχτάστα παιδάκια, Μὰ καὶ ποὺ μ' ἀρέσουνε δύο μάτσα.
Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ
"Άγιος ἐφύσηξε βορρῶν" φῆγαν καὶ χελιδόνα καὶ λίγα φουλά ἀπέμειναν στὰ γυμνομένα κλώνια.
"Άγιος ἐφύσηξε βορρῶν" ἢ γεμιστὰ σιδόνια καὶ τὰ βοντὰ ἐδέχθησαν ἀνῶλα τὸ πρότο γόνι.
Μὰ καὶ ὄν ἐφύσηξε βορρῶν, θάωθῃ καὶ κάλοκαϊρι καὶ τὰ πολλὰ τον ἔ ἀγαθὰ καὶ ἀδὴ θὰ μᾶς φέρῃ...
Μεγάλῃ Ἑλλάς
ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΙΟΣ=κομπάρσος μιάς κωμωδίας εἰς τὴν ὅποιαν ἐπιμένει νὰ κἀγη τὸν πρωταγωνιστήν.
ΕΥΤΥΧΙΑ=κατὶ θαυματουργόν: ὅσο περισσότερο τὴν παρέχει κανεὶς, τόσο περισσότερο εἶναι.
ΠΑΡΑΦΟΡΟΣ=στή φουρτοῦνα, ἀνοίγει ὅλα τὰ πανιά.
ΠΝΕΥΜΑ=τόσον ἰσχυρότερον, ὅσον καλλίτερον γνωρίζει τὴν ἀδυναμίαν του.
ΦΘΟΝΕΡΟΣ=ἐπιειδὴ ἢ μανία του εἶνε τυφλή, νομίζει ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι δὲν βλέπουν τὰς πράξεις του.
Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος

ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΟΛΤΑΙΡΟΥ

Ὁ Βολταῖρος εἶχεν εἰς τὴν ἵπηρεσίαν του ἕνα ἀγαθὸν ἀγόνι, πιστόν, ἀλλὰ τιμπέλιον. Ἰωσήφ, τοῦ εἶπε μίαν ἡμέραν ὁ κύριός του, φέρε μοὺ τὰ υποδήματά μου. Ὁ Ἰωσήφ ἐρχετα βιαστικὸς καὶ ὁ Βολταῖρος παρατηρεῖ μετ' ἐκπληξέως, ὅτι τὰ υποδήματα του διατρηθῶν ἀκόμη τὰ ἔχρη τῆς προηγουμένης ἐξόδου του. Ἐπῶς; ἔφασε νὰ βουρτούρησῃ τὰ υποδήματά μου σήμερα τὸ πρωί! — Ὀχι, κύριε, εἶπεν ὁ Ἰωσήφ, ἀλλὰ οἱ δρόμοι εἶνε γεμάτοι λάσπης καὶ τὰ υποδήματά σας, μετὰ δύο ὄρας, θὰ ἴησαν τόσο ἀκάθαρτα ὅσον καὶ τὸ φάρι.
Ὁ Βολταῖρος ἐγέλασε καὶ ἔφυγε χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ. Ἄλλὰ ὁ Ἰωσήφ ἔτρισε κατόπι του: «Κύριε, ἐφύναξε, τὸ κλειδί; — Τὸ κλειδί; — Μάλιστα, τὸ κλειδί τοῦ ρουλατιοῦ διὰ νὰ προγευματίω — Φίλε μου ἀπεκρίθη ὁ Βολταῖρος, διατὶ νὰ γεμυτίσης; Μετὰ δύο ὄρας, θὰ ἔχῃς τὴν ἴδια πείνα ποῦ ἔχεις καὶ τώρα.» Ἀπὸ τότε, ὁ Ἰωσήφ ἐκαθάριζε καθ' ἡμέραν τὰ υποδήματα τοῦ κυρίου του.
(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) Ναντάι τῶν Σπετσῶν

ΑΜΑΘΕΙΑΣ ΠΑΘΗΜΑΤΑ

Ἕνας Ἀμερικανὸς, ἀκουστός ἔχων τὰς ἀκτίνας Ραϊντκεν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ οὕτε τί εἶνε, οὔτε πῶς τὰς μεταχειρίζονται, ὡς ἐξῆς ἐγράψεν εἰς διάσημον ἱατρὸν:
«Μία σφαῖρα μένει εἰς τὸ σῶμά μου ἀπὸ παλαιὰν πληγῆν. Ἐπειδὴ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ σὰς ἐπισκεφθῶ εἰς τὴν πόλιν, παρακαλῶ νὰ ἔλθετε ὁ ἴδιος μὲ τὰς ἀκτίνας σας. Ἄν δὲ καὶ σεῖς δὲν εὐκαιρήτε, τόσον στείλατέ μου κάμποσα πάκια ἀκτίνης Ραϊντκεν, μὲ ὁδηγίαν πῶς νὰ τὰς μεταχειρισθῶ καὶ πῶς φέρῃς τὸ ἡμερονύκτην νὰ παίρνω.»
Ὁ ἱατρός, ἔξυπνος καὶ ἀστεῖος ἄνθρωπος, ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ:
«Ἀντιοῦμαι διότι δὲν εὐκαιρῶ νὰ σὰς ἐπισκεφθῶ. Ἀὶ ἀκτίνες μου ἔτελειωσαν ὥστε δὲν ἔχω νὰ σὰς ἀποστείλω. Ἄν δὲν εἰμπορήτε νὰ ἔλθετε εἰς τὴν πόλιν, στείλατέ μοι τὸ μέρος τοῦ σώματός σας, εἰς τὸ ὅποῖον ἔχει μείνῃ ἡ σφαῖρα, καὶ θὰ ἐξετάσω νὰ ἰδῶ τί εἴμπορὸν νὰ κἀμω.»
Τρολλῆ Νεραῖδα

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ποῦ; σοῦ χάρισε, Πίπη, αὐτὸ τὸ βιβλίον;
— Δὲν σοῦ λῆω, γιὰ τὸ εἶπε ὁ θεός, δταν σοῦ τῶδινε, νὰ μὴ τὸ πῶ σὲ κανένα.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἑλλάδος.
* * *
Ὁ μικρὸς Τάκης ἐρωτῶ τὸν μπαμπά του.
— Μπαμπά πῶς μοιράζον τὰς κατοικίας μ' αὐτὸ τὸ κίτρινο ἀμάξι;
— Πῶς τὸ εἶδες, παιδί μου;
— Μὰ... ἀπ' ἔξω γράφει: διανομὴ κατοικίων (κατ' οἶκον).
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναντάι τῶν Σπετσῶν.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1915

[Τὸ Δημοψήφισμα τῶν Ψευδωνύμων τοῦ 1914 ἐματαιώθη ἔνεκα τῶν περιστάσεων. Σήμερα προκηρύσσεται τὸ νῆον διὰ τὰ ψευδώνυμα τοῦ 1915, ἀλλὰ κατὰ τὸ παλαιὸν ἀπλοῦστερον σύστημα, δηλαδὴ ἐνιαῖον, χωρὶς προκριματικὰς ἐκλογάς. Οἱ ψηφίσαντες ἐπὶ πληρωμῇ κατὰ τὰς προκριματικὰς ἐκλογάς τοῦ ματαιωθέντος, δικαιούνται νὰ λάβουν μέρος δωρεὰν εἰς τὸ παρόν.]

- 1.— Προκηρύσσεται Δημοψήφισμα τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀγροστῶν τῆς Διαπλάσεως, πρὸς ἀνακήρυξιν τῶν ὀραιοτέρων δέκα ψευδωνύμων τοῦ 1915.
- 2.— Ἐκλέξιμα ψευδώνυμα εἶνε μόνον ὅσα ἐφάνησαν ἢ θὰ φανῶν εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν τοῦ τῆμου τούτου, ἢ ἐπὶ εἰς τὴν ἐτησίαν «Ἐγκρίσει Ψευδωνύμων», εἴτε ὡς νέα ψευδώνυμα, εἴτε ὡς ἀνανεώσεις παλαιῶν, εἰς τὰ φυλλάδια τὰ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1914 μέχρι 30 Νοεμβρίου 1915.
- 3.— Εἰς τὸ Δημοψήφισμα δικαιούνται νὰ λάβουν μέρος ὡς Ἐκλογεῖς, δωρεὰν μὲν ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον καὶ ἱσχύον, ἐπὶ πληρωμῇ δὲ λεπτῶν 10 οἱ ἄνευ ψευδωνύμου συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέλφια των, καὶ λεπτῶν 30 οἱ κατὰ φύλλον ἀγροσταί.
- 4.— Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐκλεξιμῶν Ψευδωνύμων, ἕκαστος ἐκλογεὺς θὰ ἐκλέξῃ καὶ θὰ στείλῃ ΔΕΚΑ, τὰ κατὰ τὴν γνώμην του ὀραιοτέρα, τὰ ὅποια θὰ τὴν γράψῃ εἰς χωριστὸν Ψηφοδέλιον, ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου γραφῆς, μεγέθους τετάρτου τῆς κόλλας, συντεταγμένον κατὰ τὸ ὑπόδειγμ. τοῦτο:

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ 1915
(Ὁνοματεπώνυμον ἐκλογεῦς. . . .
(Ψευδώνυμον του, ἂν ἔχῃ) . . . .
(Διαμονή του καὶ χρονολογία) . . . .
[Ἡ συμπλήρωσις τῶν ἄνω τριῶν στίχων εἶνε ἀπαραίτητος].
Ἐκ τῶν ψευδωνύμων τῆς Διαπλάσεως, τὰ ὅποια ἐνεκρίθησαν εἰς τὸν τόμον τοῦ 1915, μοῦ ἦρσαν τὰ ἐξῆς δέκα, τὰ ὅποια ἀναγράφω κατὰ σειρὰν προτιμητέως:
Ἐπί τὰ ἐκατόμια τῶν δέκα ψευδωνύμων, — τὸ ἐν κἀτωθεν τοῦ ἄλλου, εἰς χωριστὴν δηλαδὴ γραμμὴν ἕκαστον καὶ κατὰ σειρὰν προτιμητέως ὑπ' ἀριθμὸν 1 εἰς 10, — καὶ τέλος ἡ ὑπογραφή τοῦ ἐκλογεῦς. [Ὅλα δὲ γραμμένα ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον ὀψεως τοῦ χάρτου].

4.— Ψηφοδέλτια μὴ φέροντα ἔπικρο-ἐπᾶνω τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλογεῦς καὶ τὴν διαμονὴν του, ἔκτος τοῦ ψευδωνύμου του, δὲν εἶνε δεκτά. Ἐπίσης τὰ ἀτάκτως γραμμένα, τὰ μὴ φέροντα δηλαδὴ τὰ ψηφίζεμενα ψευδώνυμα γραμμένα τὸ ἐν κἀτωθεν τοῦ ἄλλου καὶ μὲ τὸν ἀριθμὸν ἀριθμὸν του (1-10) εἰς τὴν ἀρχὴν ἕκαστου στίχου, ὡς εἶνε ἀπαραίτητον.
5.— Βραβεῖα Ψευδωνύμων καὶ Βραβεῖα Ἐκλογέων θάπονεμῶν: ἀνὰ Ἐν Πρώτον, Τρία Δεύτερα, καὶ Ἐξ Τρίτα. Θὰ λάβουν δὲ εἰς ἀμοιβὴν οἱ μὲν τοῦ Α' Βραβεῖου ἄνὰ ἕνα ἄνὰ ἕνα τῶν 7 δραχμῶν καὶ οἱ τοῦ Γ' ἄνὰ ἕνα τῶν 3,50 δραχμῶν. Ὅσοι δὲ οἱ βραβευθησόμενοι, εἴτε ὡς ἐκλογεῖς εἴτε ὡς ἐκλεγεθέντες, δικαιούνται νὰ στείλουν τὰς φωτογραφίας τῶν, διὰ νὰ δημοσιευθῶν. (Ἐκτὸς τῶν Βραβείων θάπονεμῶν καὶ δέκα Ἑταῖοι ἄλλ' ἄνευ ἀμοιβῆς).

6.— Δέκα ψευδώνυμα ἐκ τῶν ἐκλεξιμῶν, τὰ μέλλοντα νὰ συγκεντρώσουν πᾶς περισσότερας ψήφους, θὰ βραβευθῶν ὡς ἄνω κατὰ σειρὰν πλειονοψηφίης. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίης μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων ψευδωνύμων, τὸ Βραβεῖον θάπονεμῆθῃ διὰ κλήρου.
7.— Οὗτω, γινομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων εἰς τὸ Γραφεῖον μας, θάποτελεσθῇ ἐν Ψηφοδέλιον, τὸ ὅποῖον ὀνομάζομεν Πρότυπον Ψηφοδέλιον τῆς Διαπλάσεως. (Διότι θάναγραφή τὰ δέκα ψευδώνυμα, τὰ ὅποια διὰ τῆς ψήφου τῶν φίλων τῆς θὰ παραδεχθῇ καὶ θὰ βραβευθῶν ὡς ὀραιοτέρα ἢ Διαπλάσις.) Ὅσοι, δέκα ἄλλα ψηφοδέλτια ἐκλογέων, ἢτοι τὰ συμφωνούντα περισσότερο μὲ τὸ Πρότυπον Ψηφοδέλιον τῆς Διαπλάσεως, θὰ βραβευθῶν ὡς ἄνω. Ἐν τῇ περιπτώσει δύο ἢ καὶ περισσοτέρων ψηφοδελτίων, ἕκ τῶν ἀξίων βραβεῖον. εἶνε ἐντελὸς: ὁμοία μεταξὺ των, τὸ Βραβεῖον θάπονεμῆθῃ διὰ κλήρου.

8.— Ὅσοι δὲν ἔλαβον ἀκόμη Ψευδώνυμον διὰ τὸ 1915, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν καὶ ὡς ὑποψήφιοι, δύναται κατὰ πάντοτερον νὰ ποικιλήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἂν φροντίσουν νὰ τοῖς ἐγκριθῇ ψευδώνυμον διὰ τὸ 1915 εἰς ἐνῆν τῶν ὑπολειπομένων δύο φύλλων τοῦ Νοεμβρίου.
9.— Ψηφοδέλτια εἶνε δεκτὰ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου μέχρι 31ης Ἰανουαρίου 1916.
Δήλωσις.— Μικροὶ Ἀγγελαί, σχηματικὰ πρὸς τὸ Δημοψήφισμα, ἐπιτρέπονται μόνον ὅταν εἶνε συστάσις καὶ ἔπαινοι ψευδωνύμων πρὸς ψήφισιν, ἢ ἀπλὰ ἀναγραφῇ αὐτῶν πρὸς ὑπόμνησιν. Καταγορίαι, ἀνεγχαλίσεις, προτροπαὶ καταψήφισις κτλ., δὲν δημοσιεύονται.

Ποῦ μὲ συνέκρινε, Ἄλβανόττον Ἑπιούσια, τὸ δακτυλοπύλον αὐτὸ γραμμᾶ, ποῦ μοῦ ἀναγγέλει τὸν θάνατον τῆς λατρευμένης σου μητέρας. . . Ὁ Θεός, ὄρανε μου, ὁ πατέρας ὄλων, ἄς σὲ παρηγορήσῃ.
Ἐπιούσια τῆς Ἐλευθερίας μου γράφει: «Ἄλθετα, φέρε πόσον σ' ἀγαπᾷ ἡ γιὰ γιὰ μου; Ἰδοὺ τί μοὺ εἶπε ἄμα ἐδιάβας τὸ μυθιστόρημά σου Καλοῖ Ἄνθρωποι: — Πολλὰ ἐδιάβασα, παιδάκι μου, ἀλλὰ σὰν αὐτὸ τὸ περιοδικὸν δὲν εἶδα στήν ζωὴ μου, Νάχης τὴν εὐχή μου, φέρε μου νὰ διαβάσω ὅσας Διαπλάσεις ἔχεις!» Μπᾶ, κ' ἔγῳ νὰ σὰς πῶ ἕνα ἄλλο: Ἐδοῖ εἰς τὰς Ἄθηνας, εἰς ἕνα ποῦ γνωστὸ σπίτι, ὁ πατέρας ποῦ εἶνε ἕνας μεγάλος μουσικοσυμβάνης, καὶ ὁ γιός, ποῦ εἶνε ἕνα ποῦ παιδάκι ὀκτὼ ἐτῶν, μαλοῦνον ποῖος νὰ πρωτοδιαδάξῃ τὸ φλυαδίον μου. Φανταστῆτε τί θὰ γίνεταί ἐκεῖ μέσα ὅταν ἀρχίσῃ ὁ «Μικρός Δαλλινός»!

Ἐπιούσια τῆς Ἐλευθερίας μου γράφει: «Ἄλθετα, φέρε πόσον σ' ἀγαπᾷ ἡ γιὰ γιὰ μου; Ἰδοὺ τί μοὺ εἶπε ἄμα ἐδιάβας τὸ μυθιστόρημά σου Καλοῖ Ἄνθρωποι: — Πολλὰ ἐδιάβασα, παιδάκι μου, ἀλλὰ σὰν αὐτὸ τὸ περιοδικὸν δὲν εἶδα στήν ζωὴ μου, Νάχης τὴν εὐχή μου, φέρε μου νὰ διαβάσω ὅσας Διαπλάσεις ἔχεις!» Μπᾶ, κ' ἔγῳ νὰ σὰς πῶ ἕνα ἄλλο: Ἐδοῖ εἰς τὰς Ἄθηνας, εἰς ἕνα ποῦ γνωστὸ σπίτι, ὁ πατέρας ποῦ εἶνε ἕνας μεγάλος μουσικοσυμβάνης, καὶ ὁ γιός, ποῦ εἶνε ἕνα ποῦ παιδάκι ὀκτὼ ἐτῶν, μαλοῦνον ποῖος νὰ πρωτοδιαδάξῃ τὸ φλυαδίον μου. Φανταστῆτε τί θὰ γίνεταί ἐκεῖ μέσα ὅταν ἀρχίσῃ ὁ «Μικρός Δαλλινός»!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»,

Ἄθηναι, 38 ὁδὸς Ἐυριπίδου τὴν 10ην Νοεμβρίου 1915

«Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥΣ»
Τὰ κυριώτερα πρόσωπα τοῦ νῆου μας μυθιστορήματος εἶνε:
Ὁ νεκρὸς ἦρως, ὁ δεκτικτρατής Ἑρρίκος, ὁ ὅποιος σῶζει τὸν πατέρα του, τὸν ταμίαν Σομῶ, κατηγορούμενον καὶ καταδικασμένον ἐπὶ κλοπῇ 1,200,000 φράγκα. Ὁ μικρὸς Δαλλινός εἶνε τὸ θεατρικὸν ψευδώνυμον τοῦ Ἑρρίκου Σομῶ, διότι τὸ παιδί αὐτὸ ἔχει καὶ κλίβιν διὰ τὸ θέατρον καί, μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πατρὸς, τοῦ γίνεταί προσωρινὸς ἡθοποιός.
Ὁ γηραιὸς ἡθοποιός Καντινιῶ, διδάσκαλος καὶ προστάτης τοῦ μικροῦ Δαλλινῶ, ἕνας θαυμαστὸς τόπος ἀγαθῶν ἀνθρώπων καὶ καλλιτέχων τῆς «παλαιᾶς Σχολῆς». Βοηθεῖ σημαντικῶς τὸν ἀγαπητὸν μαθητὴν του εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κλέπτου.
Ὁ νέος Εὐτόχιος Ἀγκλάς, ὁ ἀληθινὸς κλέπτης τοῦ ἑκατομμυρίου, τελειόφοιτος τῆς Ἱατρικῆς, πολυμήχανος καὶ πολυτεχνίτης, ὁ κκός ἀμίμος τῆς οἰκογενείας Σομῶ, ὁ ὅποιος, ἀφοῦ καταστρέψῃ τὸν πατέρα, νυμφεύεται καὶ τὴν κόρη, τὴν ὀραϊκὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἑρρίκου Δουξάν, διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὸ ἐγκλήμα του.
Ἡ Κολλέτα Ἀγκλάς, ἡ ὀραιοτάτη καὶ χαριτωμένη ξανθοῦλα, τύπος μικρῆς Παριζιάνης, ἀδελφὴ τοῦ κλέπτου Εὐτοχίου καὶ ἀδελφικὴ φίλη τοῦ Ἑρρίκου. Αὐτὴ τὸν σῶζει εἰς τὴν Βραζιλίαν, ἔπου ὁ κκοὸργος τὸν εἶχε κλείσει εἰς ἕνα φρενοκομεῖον ὡς τρελόν.
Ὁ Βραζιλιανὸς Ἀβαράδος, ὁ ὀρεπλοῦτος γιοκτικῆς, ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος γιὸσεται εἰς τὸ Παρίσι τὴν μετᾶν Κολέταν καὶ τὴν παίρνει μαζί του εἰς τὴν Βραζιλίαν. Ὁ σημαντικώτερος βοηθὸς τοῦ Ἑρρίκου εἰς τὴν συλλήψιν καὶ τὴν τιμιώσιν τοῦ κλέπτου, ὁ ὅποιος εἶχε καταφυγῆ ἐπίσης εἰς τὴν Βραζιλίαν καὶ ἔπερνούσαν ἐκεῖ ὡς μεγάλης γιαιρός. . .
Αὐτὰ εἶνε τὰ κυριώτερα πρόσωπα. Ἄλλὰ τὸ

μεγα μυσιστόρημα ἔχει καὶ ἄλλα πλῆθος. Καὶ ὅλα μαζί πλέκουν τὴν πλῆν ἐνδιαφέρουσιν καὶ θελακτικὴν ἱστορίαν ἀπ' ὅσας ἐξιαδέσκατε ἐν τῷ ὅρω. Δι' αὐτὸ νὰ εἴσθε ὑπερβέλαιοι. Ἐῖθετε ποτὲ νὰ συνιστῶ καὶ νὰ ἐκθερῶ τὸσον ἄλλο μυθιστόρημα; Θὰ πῇ ὅτι ὁ «Μικρὸς Ἑρρίκος Δαλλινός» εἶνε ἀληθινὰ κατὶ ἔκτακτον.

Παροράματα: Εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ 150 Διαγωνισμοῦ λύσεων ποῦ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον ἔμειναν πέντε τυπογραφικά λάθη ἀδιόρθωτα τὰ ὅποια πρέπει νὰ διορθωθῶν, διότι ἐπηρεάζουν τὴν στατιστικὴν τῶν Εὐσῆμων. Τὰ λάθη εἶνε τὰ ἐξῆς:
Λορελάι, 167 [8+7E] διορθώτων [8+6E] Μικρὸ Ἀουκασσα, 186 [9+10E] διορθ. [9+6E]. Στεγαμῶς τοῦ Ἀνέμου, 167 [3+6E] διορθ. [8+6E]. Πενταγῆ Νεραϊδοῦλα, 114 [9+4E] διορθ. [6+4E]. Χαο. Γ. Διαπλάσις, 69 διορθωτέων 96.

Γυνησιῶται, τὸ τρυφερὸ γραμματικὴ σου μ' εὐχαρίστησε πάρα πολύ. Μαροτρῆ τὸση ἀγάπη! Δὲν πρέπει μωρὸν νὰ λυπάσαι καὶ νὰ ἐντοπέσαι ποῦ δὲν μπορεῖς νὰ ἐσπαλάωσις. Τί νὰ γίνῃ, ἀφοῦ εἶσαι μικρὸς ἀκόμη; Εἴμαι βεβαία, ὅτι ἄμα μεγαλώσῃς λιγάκι, θὰ γαλάσῃς τὸν κόσμον γι' ἀγάπη μου.

Ποῦ μὲ συνέκρινε, Ἄλβανόττον Ἑπιούσια, τὸ δακτυλοπύλον αὐτὸ γραμμᾶ, ποῦ μοῦ ἀναγγέλει τὸν θάνατον τῆς λατρευμένης σου μητέρας. . . Ὁ Θεός, ὄρανε μου, ὁ πατέρας ὄλων, ἄς σὲ παρηγορήσῃ.

Ἐπιούσια τῆς Ἐλευθερίας μου γράφει: «Ἄλθετα, φέρε πόσον σ' ἀγαπᾷ ἡ γιὰ γιὰ μου; Ἰδοὺ τί μοὺ εἶπε ἄμα ἐδιάβας τὸ μυθιστόρημά σου Καλοῖ Ἄνθρωποι: — Πολλὰ ἐδιάβασα, παιδάκι μου, ἀλλὰ σὰν αὐτὸ τὸ περιοδικὸν δὲν εἶδα στήν ζωὴ μου, Νάχης τὴν εὐχή μου, φέρε μου νὰ διαβάσω ὅσας Διαπλάσεις ἔχεις!» Μπᾶ, κ' ἔγῳ νὰ σὰς πῶ ἕνα ἄλλο: Ἐδοῖ εἰς τὰς Ἄθηνας, εἰς ἕνα ποῦ γνωστὸ σπίτι, ὁ πατέρας ποῦ εἶνε ἕνας μεγάλος μουσικοσυμβάνης, καὶ ὁ γιός, ποῦ εἶνε ἕνα ποῦ παιδάκι ὀκτὼ ἐτῶν, μαλοῦνον ποῖος νὰ πρωτοδιαδάξῃ τὸ φλυαδίον μου. Φανταστῆτε τί θὰ γίνεταί ἐκεῖ μέσα ὅταν ἀρχίσῃ ὁ «Μικρὸς Δαλλινός»!

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Ε. Σ.

[Δήλωσις.— Ἡ Σελὶς Συνεργασίας Συνδρομητῶν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου θὰ μεταρρυθμισθῇ. Περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως θὰ σὰς εἴπω εἰς τὸ προσεχὲς ἐν ἐκτίσει.]
Ἐγκρίνονται. «Πατρός ἀνησυχία» τῆς Νηοιστοπούλας.— Ἰδιοτροπία τοῦ Ὀμηρικοῦ Ἠρώος.— Τὸ ὑδροπλάκων τοῦ Ἐνθουσιώδους Κυπρίου.— Ὁ περιεργὸς τοῦ Διαβολῆαι τῶν Ἀθηναίων.— Ἡ ἀρκουδα καὶ τὸ παιδί τῆς τοῦ Ἐντικτοῦ Ἀδούτος.— Χρυσαλλὶς καὶ Κρίνος» τοῦ Νικηφόρου Εὐξάνου.— Ὁ θάλαμος τῆς Χαρίτιος.— Μικρὰ διάφορα διαφόρων.
Ἀπορροφίονται. «Ἐκδικίσις διὰ τῆς Φύσεως» καὶ «Θά κερδίσω... ὄχι» (ἀτεγνα). — Μία συμβουλή» (καλογραμμένον ἄλλ' ἀντιπαιδαγωγικόν ἐνλαρρύνει μίαν πρόληψιν). — Παρηγορητὰ» (ἀτεγνοι στίχοι).
ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ
Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ μεταλλάξουν: Ὁ Ὑπερασπιστὴς τῆς Ἐλευθερίας (0) με Κεκαρμένον Θεοσάντων, Φοῦλαν, Φοῦλαν.— Ἡ Ἀγροιοβιολέτια (0) με Ἐβελίαν, Ἀδαν, Μαγαμένο Γιούλι.— Ἡ Ἀνθημένη Ἀμυγαλιά (0) με Φάωνα, Φοῦσαν, Φοῦλαν.
Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἐνδοξὸν Σοῦλι (ἔστειλε.) Ὀμηρικῶς

Ηρώα (ἔχει δέξιν' ἢ «Πέτρος Ριοναί» εἰς ἀλλοῦ συγγραφεῖς) ἡ ἑλὸν τὸ «Ὁ Λουλοῦ εἰς τὸ Μαρόκον». Στρατηγὸν τοῦ Ἀνέμου (ἔστειλα καὶ τὰ δυο) Φούλαν (βραδέον ἔστειλα) Διολικὴν Κιθάρων (βραδέον ἔστειλα) ὄρισον τῆς ἔπιστολῆ σου ὃ ἐπιμένον νικᾷ) Λύσαν τοῦ Ἀριονος (ἔστειλα) αὐτὰ τὰ φευδόμενα, τὰ ἐφῆμερα, δὲν εἶνε ἐγκριμένα) Φαναιτὴν Ἑλληνοπούλαν (βραδέον ἔστειλα) Βασιλείον τὸν Βουλγαροπόλον (ἔστειλα εἶνε ἀλλ' ἀκατάλληλα διὰ τὴν Διάπλασιν, προκειμένου νὰ πᾶνε «σειρά», δι' αὐτὸ δημοσιεῖω μόνον τὸ ἔνα) Ἑνετικὸ Ἀδοντα (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Μεσοριμαίην Ἀνετὴν (ἢ «Καστεῖνα» εἶνε γαλλικὸν μυθιστόρημα τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεῖται ἀνωτάτως ὁ κ. Πέτρος Πυργωτὸς εἶνε ἀπλῶς ὁ μεταφραστὴς) Πανελ- λήμιον Ἑνωσῶν (εἶνε κάθε τετράδιον Μ. Μυστικῶν ποῦ μοῦ στέλλεις; νὰ τὸ διαβιδάσω, πρόπει: νὰ ἐσωκλειθῆ, κατὰ τὸν Κανονισμόν, δεκάλε- πτον γραμματόσημον) Τρελλὴν Ναυιοπούλαν (ἔστειλα) Στενημαχιωτικὴν (ἔχω ὑπ' ὄψιν μου καὶ τὰ τρία ὄραξιν γραμμάτια σου ἄλλα ποῦ καιρὸς διὰ νὰπανεῖσθω εἰς ἄλλας σου τὰς ἐρωτήσεις; σου λέγω μόνον ὅτι σ' ἀγαπῶ καὶ χωρὶς νὰ μοῦ ἐγγράψῃς...δέξα συνδρομητῆς;) Αὐτόνομον Ἡπειρον (ἀπὸ ἐδῶ στέλλονται τακτικὰ τὶ πικρία ἐν τὸ ταχυδρομίον κάποτε ἀργεὶ;) Μέλλοντα Θρακιστικὴν (ἀργό- τερα, ποῦ ὄν ἔχουμεν περισσώτερον τόπον, ξανα- γράψι μου τὴν πρόβασιν σου καὶ βλέπομαι) Μανιατοπούλαν (ἔστειλα ἢ μυστικότης τῶν φευδόμενων δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ διδοῖ πλη- ροφορίαν σχετικὰς με αὐτᾶ). Ἀγροβιολέτταν (ἔχει καλῶς) Ἐλαιοσποδι τοῦ Στόλου (ἔλα- φθη) Ἡμοβρολεμα, Αἰματωμένον Ἐίφος, Νη- σιοποπούλαν, κτλ. κτλ.

Ἐξ ὁσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 10ην Νοεμβρίου, ὅ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Συνεχία τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Δύσεων Ἀδούστου—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 3ης Ἰανουαρίου. Ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τῆς προθεσμίας ταύτης, εἴρ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιεῖσθαι.

613. Δεξιόγραφος
Συμπλετικὸ νὰ ἐνοήσῃς
Με νῆσο ἐν δυνάμει,
Ἄμεινος ἐπερβᾶλλει
Ἀρχαῖος ποιητῆς.
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Λάβαρον τοῦ 21

614. Συλλαβογράφος
Ἐνα γράμμα παύρω
Κ' ἐνα ζῶον ἄριον,
Καὶ σὲ μεταφέρω
Σ' ἐνα ἄνθρωπον.

615. Στοιχειόγραφος
Σύμφωνον εἰς μίαν τροφήν
Κοινοτάτην πίπτει
Κ' ἐνα ζῶον ὄνιον
Ἐξέφρα προκύπτει.
Ἐστάλη ἀπὸ Ἀγγελικῆς Π. Ἰακωβάτου

616. Μεταγραμματισμὸς
Εἰμαι ἀρχαῖος μουσικός,
Ἄνω ἔγω ἐν μέλινο.
Καὶ λαμπρὸς ἀστέρητος
Μ' ἄλλην κεφαλὴν θὰ γίνω.
Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἠρώατος

617. Πυγμαίς
+ Οἱ σταυροὶ κυρία τροφή.
+ * = Συμπερασματικόν.
* + * * * = Ὄργανικόν, ἄλλ.
* * * + * * * = Ἰσχυρὸν = Κατοικίον
* * * * + * * * * = Μεγαλὴ νήσου ἐλ-
ληνικῆς. = Πηλῶν.
Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Ἑνωκορατουμένης Κύρκου

618. Ἀσθή
Ναυτικατασταθὸν οἱ ἀστε-
ρισκοὶ διὰ γραμμάτων οὖ-
τως, ὡςτὲ νὰ νάνωνύσκωνται
* * * * * Α * * * *
* * * * * Ὄριοντιος μὴν καθέτιος
* * * * * ἀρχαῖος θεός διαγωνιστὴς δέ,
* * * * * μουσικὸν ὄργανον καὶ ἐφ-
* * * * * διον τοῦ μαθητοῦ.
Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Ροδοδάφνης

619-623. Μαγικὸν Γράμμα
Ἡ ἀναλλαγὴ ἐνός γράμματος ἐκάστη τῶν
κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐ-
τοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἀνευ ἀναγραμματοςμοῦ,
ἀλλὰ τῶσαι λέξεις:

φίλος, ἴδιος, λάθος, νόθος, οἶπιον.
Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἡρώατος τῶν Βαλκανίων

624. Ἀκροστιχίς
Ταρχικὰ τῶν κίττων ζητουμένων λέξεων ἀ-
ποτελοῦν ἀρχαῖον Στρατηγόν:
1, Ἀρχαῖος ρήτωρ. 2, Μέταλλον. 3, Ἀρ-
χαῖος τραγικός, 4, Ὀμηρικὸς βασιλεὺς. 5, Πό-
λις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. 6, Ποταμὸς πολλῶν
Κρατῶν τῆς Ἑυρώπης. 7, Ποταμὸς τῆς Γαλ-
λίας. 8, Πατὴρ ἱστορικοῦ. 9, Πρωτεύουσα
βαλκανικοῦ Κράτους.

625. Φωνηεντόλιπον
* - φλογος - ζ - πτης - δ - ν - πὴν - πλως
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Διαβολάκι τῶν Ἀθηναίων

626. Γρίφος.
Μ Θ Μ Α δεινὰ **Τ**
Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Καλλιτέχνου Φειδίου

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 38.
467. Πυγμαίς (πυρὶ, μὲς).—468. Χέλι-
μέλι.—469. Τὸ δράμ, ἢ Δράμ. —470. Τὸ δ-
μικρον.
471. Α Π Ω 472. —ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

(Ρουθ, Ὀμηρος, μέθυσος, ἔρημος, Θησεύς, ἔμπορος, ὕπερος, σπόρος).—473—
478. Διὰ τοῦ X: πάχος, χαλιῶ, ἤχος, χοῦς, χαρά, ζήρος.—479. ΜΑΡΣΥ-
ΑΣ (Μάρτυρον, Ἀνίκανος-
Ραδίω; Σάω, Ὑγής,
Ἀσκηλας, Σπένιος).—
480. Ἀπιστος, μὴ γίνω.
—481 Ὅδεξις μετενήσο
σηγήσας (οὗ εἰς μετ-
- ἐν σ ο ε - ἐν - συ γ'
εἰς ἄς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[Ἡ λέξις εἰς τὴν στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν
λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5
μόνον μετὰ παρὰ στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μετὰ
κεφαλαία τὸ τετράσιον. Ἐλάχιστος ὅθος 15
λεξέας, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγοτάτην τῶν 15 πληρω-
νεται ὅς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωρὶς στίχος, εἴτω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παρὰ
ἢ ἀπὸ αἰσθητικῶν 8 στοιχῶν, ὑπολογίζεται ὡς
ἕξ λέξεις ἀπλᾶς.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ἀπὸ τοῦ
ἀντιτίμου ἀγγελίου δὲν δημοσιεύονται.]

Φοιτητῆς, διαθέτων ὥρας τινᾶς, ζητεῖ παρα-
λήσεις μαθητῶν Δημοτικῶν ἀντὶ μετρίας
ἀμοιβῆς. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

Δάκρυ τοῦ Ἑλλείους, δέχομαι ἀλληλογραφίαν,
εὐχαριστῶν. Διευθύνσεις: Ζωοδόχου Πηγῆς,
65, Ἀθήναι. — Ὑπερασπιστῆς τῆς Ἑλευ-
θερίας.

ΠΡΟΣΟΧΗ!—Αἱ τῶν προσεχῶν ἔρχονται αἱ
ἐργασίαι τοῦ ἐν Πατρὶκι κρατικοῦ συλλόγου
ἙΘΝΙΚΟΣ ΔΙΩΝ. Ζητούνται ἀρακτῆ-
ριστοὶ ἀντιπρόσωποι. Διευθύνσεις: Σύλλογου
Ἑθνικὸν Ἀγῶνα, ὁδὸς Πανεπιστημίου,
52 Πατρᾶς.

Ἐρῶθην ἐν Ἰωνικῶν ὑποκατάστημα τοῦ Συλ-
λόγου «Κρήνη». Πρόεδρος, Ροδοδάφνη
Γραμματεῖς, Φαδούλα Ταυίας, Ἐξόχος τοῦ
Μεσολογγίου, Σάββουλοι Ἡρώης τῆς Μανω-
λάσσας, Κυριακοπόλος Ποσειδῶν, Δοῦς Ντὶ
Μπουγιῶν.

ΟΙ ΑΥΤΑΙ
ΤῶΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου
ἐλήφθησαν ἀπὸ 4-10 Νοεμβρίου

ΑΘΗΝΩΝ: Μαρία Χ. Τρουσανάκου, Δημ. Π.
Μακρῆς, Ἀσπασία Ἄνδ. Πυλαγινῶ, Ἐμμ. Θ.
Κασσαβέτης, Ι. Α. Πελεκάνος, Σπ. Κολλίας.
ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Ρ. Ε. Λαχανάς.
ΒΟΛΟΥ: Ἡλ. Ἄνδρ. Ἀρδαβάνης, Χαρίκλεια
μ. Κάτακη, Νη. Ε. Χρυσουφίδης.
ΙΘΑΚΗΣ: Χρ. Ε. Ρεμπαντῆς Θεοδ. Θ.
Λορένδος.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Σπ. Ι. Γεωργιάδης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Λουκία Δ. Κακολίση, Σοφὸς
τοῦ Μέλλοντος.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρίκα Α. Ζακανθίνου
Λιον. Α. Ζακανθίνος.
ΛΑΜΙΑΣ: Μίνα Δ. Τσάλλη
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Μ. Α. Παπαχρησθίου.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Ἡλιανὸν Ἡμερολόγιον, Νη-
κηφόρος Φωκίας.
ΠΑΡΓΑΣ: Μέντωρ Ζουλιεττής.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἰω. Μιχαλάκος, Νικ. Πρωτονο-
τάριος.
ΣΥΡΟΥ: Γεωρ. Ἡλ. Μακρῆς, Σπ. Ι. Κολο-
κούσης.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Βασικουὶλα τοῦ Βουνοῦ.
ΧΙΟΥ: Ἀχιλεὺς Φανατικὴ Ἑλληνοπούλα.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Ἄνω τῶν ἀνωτέρων τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐληφθῆθαι ὅ ἐν Πειραιεὶ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ὁ ὁποῖος
ἐνεργάτω διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ
ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ
ἄδρον ἀρχικῶν 5 ἕως 52,30

Ὁ ἐγγραφόμενος νέος συνδρομητὴ εἰς τὴν
«Διάπλασιν» διὰ τὸ 1916 παρ' τῆς 1ης
Δεκεμβρίου ε. ε., καθὼς καὶ οἱ ἀναγ-
οῦντες παρ' τῆς 1ης Δεκεμβρίου ε. ε.,
τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ 1916, ἔχον
τὸ προνόμιον νὰγραφῶσιν τοὺς τόμους
τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐτῶν 1899 ἕως
1905, ὅλους μαζί ἢ χωριστὰ ἐνα ἐνα-
στον, τιμῶμενον ἀρχικῶς δραχ. 7, ἀντὶ
δρ. 4 μόνον (καὶ χροσθόδετον ἀντὶ δραχ.
7) τοὺς δὲ τόμους τῶν ἐτῶν 1906 ἕως
1914, ὅλους μαζί ἢ χωριστὰ ἐνα ἐνα-
στον, τιμῶμενον ἀρχικῶς δραχ. 8, ἀντὶ
δραχ. 4,50 μόνον (καὶ χροσθόδετον ἀντὶ
δραχμῶν 7,50).
Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμ-
βάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου
μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν τα-
χυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουσιν διὰ
ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου λεπτὰ
50 οἱ ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ καὶ δρ. 1 οἱ
ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Τὰ πρὸς τοῦτο διατιθέμενα ἀντίτυπα
εἶνε 50 ἐξ ἐκάστου τόμου, δηλαδὴ τόμοι
ἐν δλω 800, τοὺς ὁποίους θάγοράσουσιν
ὅσοι προλάβουσιν νὰ ἐπιωφεληθῶσιν τοῦ
προνομίου οὐκ μόνον ἐντὸς τῆς ἄνω προ-
θεσμίας ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐξαντληθῶσιν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ	
Ἑσωτερικῶ	Ἐξωτερικῶ
Ἔτησια . . . . . δρ. 8.—	Ἔτησια . . . . . φρ. 10.—
Ἑξάμηνος . . . . . » 4,50	Ἑξάμηνος . . . . . » 5,50
Τρίμηνος . . . . . » 2,50	Τρίμηνος . . . . . » 3.—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

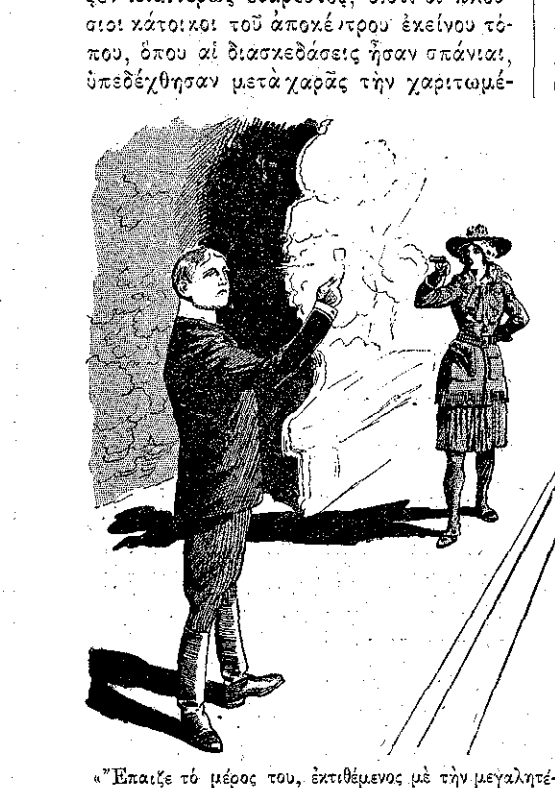
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΑΡΥΘΗ Τῶ 1879
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20
Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑσωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὅδος Ἐδερπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολαίον

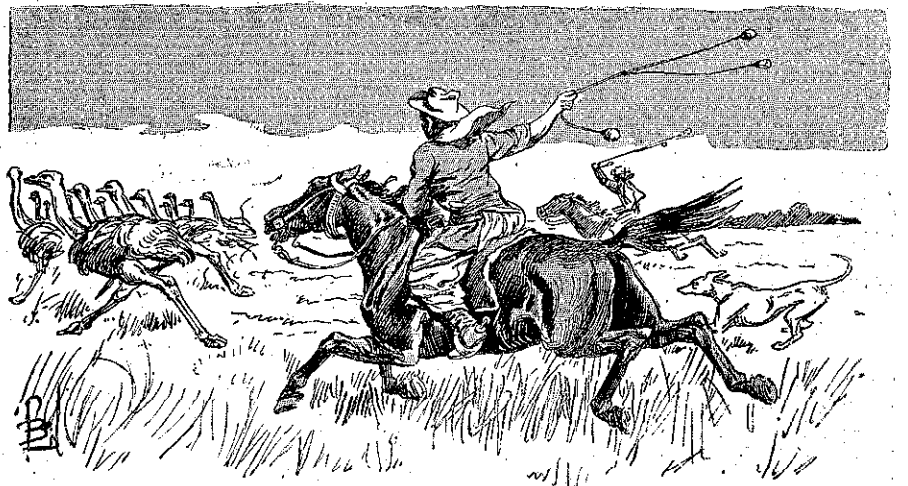
Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος **Ἐν Ἀθήναις, 21 Νοεμβρίου 1915** Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 51

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL
ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).
Ἀπὸ τὴν πρωτογενῆ αὐτὴν πολί-
την ἀνέκυψε μετ' ὀλίγα ἔτη μία ὡραία
πόλις μετ' ἑξαταπέντα χιλιάδας κατοί-
κους, μετὰ πλατεῖς δρόμους, μετὰ καλοκτη-
σίμενα σπίτια, μετὰ πολυτελῆ μαγαζία
καὶ ἀνετα ξενοδοχεῖα.
Ἡ πόλις αὐτὴ εἶνε προικισμένη καὶ
μετὰ τρεῖς λιμένας, οἱ ὁποῖοι τῆς ἐξ-
σφαλίζουν σπουδαῖον ἐμπόριον, προοδεῦον
ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.
Ἡ διαμονὴ τῆς μίς Μπρίτζ καὶ τοῦ
Ραοῦλ εἰς τὴν Μπάγια-Μπλάνκα ὑπῆρ-
ξεν ἰδιαίτερος εὐάρεστος, διότι οἱ πλού-
σιοι κατοικοὶ τοῦ ἀποκέντρου ἐκείνου τό-
που, ὅπου αἱ διασκεδάσεις ἦσαν σπάνιαι,
ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρᾶς τὴν χαριτωμέ-

Ἐπαίξεν τὸ μέρος του, ἐπιθέμενος μετὰ τὴν μεγαλητέ-
ραν ἐμπιστοσύνην... (Σελ. 398, στ. γ')

Ἦκούετο τότε νὰ συρίζουν οἱ μπούλεαντόρας... (Σελ. 405, στ. γ')

νην σκοπεύτριαν. Αἱ παραστάσεις τῆς
ἔγειναν τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας καὶ ἡ αἰ-
θουσα τοῦ Πολυθεάματος ἐγένετο καθ'
ὄλον τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς
τῆς. Οἱ μεγάλοι ἐκείνοι γαιοκτη-
μονες τῶν περιχώρων, οἱ πλουτί-
σαντες γκῶσσοι, οἱ ὁποῖοι πρὸ ὀλί-
γου ἀκόμη ἠγωνίζοντο εἰς τὴν ἐξοχὴν
ἐναντίον τῶν Ἰνδῶν, ἐξετρελίσθη-
σαν μετὰ ταυμασὰ γυμνάσματα τῆς
Ἀμερικανίδος. Τῆς ἔστειλαν ἄνθη
καὶ τὴν περιέφερον, μαζί μετὰ τὸν Ρα-
οῦλ, εἰς τὰς ὡραίας τῶν ἐστάνταις ες.

Χάριν αὐτῆς διοργανώθησαν κυ-
νήγια στρουθοκαμήλων καὶ γουανά-
κων. Τὰ κυνήγια αὐτὰ γίνονται
ἐθλόνεν σπανιότερα, διότι χρειάζον-
ται μεγάλας ἐκτάσεις ἐλευθέρας ἀπὸ
κάθε ἐμπόδιον, δηλαδὴ χωρὶς σπίτια
καὶ χωρὶς μανδροτοίχους ἢ φράκτας.
Ἄλλ' εἰς τὸ ἀργεντινὸν ἐδαφος, οἱ
φράκται.—κυρίως συρματοπλέγματα,
ποῦ λέγονται ἄλαμπραντος,—
ξεφυτρῶνουν τώρα παντοῦ. Ἦσαν διε-
σκέδαζεν ὁ Ραοῦλ μετὰ τὴν κυνήγια ἐ-
κεῖνα! Ἐξενινύσαν καμμοὶ εἰσοσα-
ριὰ ἰππεῖς μετὰ τοὺς σκύλους τῶν,
λαγωνικῶν τῆς Παταγονίας. Τὸ μι-

κρὸν αὐτὸ στρατεύμα διεσκορπίσθη, σπη-
ματίζων ἐθρὺν κύκλον, ὁ ὁποῖος βαθμη-
δὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐστένευε, περιερίγ-
γων διὰ κρουαῶν καὶ καλπασιμῶν ἄλλας
τὰς στρουθοκαμήλους, αἱ ὁποῖαι εὐρί-
σκοντο μέσα καὶ ἐξαναγαλάτων αὐτὰς νὰ
τρέχουν τρομαγμέναι καθ' ὄλλας τὰς
διευθύνσεις.
Ἦκούετο τότε νὰ συρίζουν ἀπὸ
παντοῦ οἱ μπούλεαντόρας.—εἶδος
λάζζων, ποῦ ἀπολήγουσιν εἰς σφαῖρας,
καὶ τὰ μεγάλα πουλιά, ἐμπλεκόμενα
εἰς αὐτοὺς, κατέπιπτον.
Δυστυχῶς, ἡ ὡραία αὐτὴ ζωὴ ἐμαλλε-
νὰ τελειώθη. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐτε-
λείωναν αἱ παραστάσεις καὶ ἡ μίς Μπρίτζ
ὁ Ραοῦλ, καὶ ὁ Σερ Ράλφο, ὁ ὁποῖος
εἶχεν ἔλθει νὰ τοὺς πάρη, θὰ ἐφευγαν
ἀπὸ τὴν Μπάγια Μπλάνκα.
Ἐνα πρῶτ', ὁ Ραοῦλ παρουσιάσθη
πρὸ τῆς κυρίας του, κρατῶν ἐνα χάρτην.
— Μίς Μπρίτζ, τῆς εἶπεν, εἶδα πρὸ
ὀλίγου εἰς αὐτὸν τὸν χάρτην, ὅτι τὸ
κτῆμά μου εὐρίσκειται ἐδῶ κοντὰ με-
ταξὺ τοῦ Ρίο Νέγκρο καὶ τοῦ Ρίο Κο-
λοράντο. Δὲν ἀπέχει παρὰ λίγες ὥρας.
Ἴδτε καὶ σεις...
Ὁ μικρὸς εἶχεν ἀπλῶσθαι τὸν χάρτην